

Nord- og Sydkorea, Kina og Indien, finder sammen om fred og udvikling i stedet for krig. Politisk Orientering 3. maj, 2018

Tom Gillesberg: »God aften og velkommen til disse dramatiske tider, hvor vi faktisk står med muligheden – og når jeg siger 'vi', så mener jeg menneskeheden, størstedelen af menneskeheden – med muligheden for at befri menneskeheden fra den største svøbe og trussel, som har eksisteret mod menneskeheden i lang tid, og det er geopolitik; det er Det britiske Imperium; det er, at man har kunnet sidde med centrum i finanscentrene i London og vedhænet, der befinder sig på Wall Street, og rundt omkring i verden har man haft denne her kræftsvulst med en masse metastaser rundt omkring, som simpelt hen har kunnet få lov til at tage kontrollen over, hvad der foregik her på kloden og i den senere tid har bragt menneskeheden meget tæt på en konfrontation mellem atommagter, som, hvis den bliver realiseret, sandsynligvis betyder menneskehedens endeligt.

Chancen for, at vi kommer ud af det her; chancen for, at Det britiske Imperium bliver lagt i graven, er større end nogensinde før; men den krig er ikke vundet endnu. Det er det, man ligesom skal forstå, når vi ser disse vedvarende kampagner i medierne ... baseret på løgne. Først så vi Russiagate: Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, har manipuleret tingene. Og igen, der har været så mange historier om det, og

kigger man på substansen, kigger man på beviserne, så er de eneste beviser, vi har for noget, nemlig disse såkaldte ting, som kom fra DNC, den Demokratiske Nationalkomites server, som blev præsenteret på WikiLeaks, så var det ikke et hack, det var et læk; det var nogen i DNC, der havde adgang til DNC's server, som lækkede det til WikiLeaks. På trods af det, så har vi hørt historien til uendelighed om, at Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, og det brugte man jo så som basis for at sige, ved hvert eneste valg, vi har haft siden, 'Rusland forsøger at gribe ind i valget', på trods af, at vi NUL beviser har set på noget tidspunkt, for disse påstande ...«

https://soundcloud.com/si_dk/nord-og-syd-korea-kina-og-indien-finder-sammen-om-fred-og-udvikling-i-stedet-for-krig

Mandagsopdatering fra LaRouchePAC, 30. april, 2018

En spirituel faktor

Leder fra LaRouchePAC, 29. april, 2018 – Den betagende proces, der er blevet mest synlig i Korea i løbet af de seneste dage – og hvor mange mennesker forventede for blot et par uger siden,

at dette ville ske? – er stadig langt fra den totale sejr, som vi kæmper for. Foreløbig er det stadig en forpost, der kæmpes om. Det britiskledede angreb mod Syrien for to uger siden tilsigtede at forhindre dette fremskridt; det påførte det alvorlig skade, og næste gang, hvis vi tillader en 'næste gang', kan blive langt mere skadelig.

Men, selv som en omstridt forpost, så har det håb, som Korea-forhandlingerne repræsenterer, ikke desto mindre fejlet hen over verden med sin inspiration. Det var fuldstændig naturligt, da tusinder af tilhængere ved præsident Trumps møde i Michigan den 28. april, begyndte at synge, »No-bel«, »No-bel!«, da han nævnte Korea. Uanset partitilhørsforhold eller politiske grupperinger, så, for enhver, der har en smule forståelse og moral, kan det ikke slå fejl at finde nogen grad af inspiration fra Korea i dag. Husk, at den erklærede tilstand af fjendtligheder på Koreahalvøen har eksisteret lige siden 1950, hvor verdens befolkningstal blot var 2,5 mia., i sammenligning med nutidens 7,6 mia. mennesker. Kun omkring 7 % af dem, der lever i dag, var overhovedet blevet født, da denne aldrig afsluttede krig begyndte. Og denne Koreakrig indviede denne Kolde Krig, som dominerede resten af det rædselsfulde 20. århundrede. Og på lignende måde understøtter den frosne koreakonflikt stadig væk det britiske imperiesystem med at sætte alle op mod alle, for at opretholde dets verdensherredømme.

Det, der nu er ved at finde sted i Korea, er blevet muligt gennem det fælles og koordinerede arbejde udført af Kina, Japan, Rusland og USA, sammen med de to Korea'er. Det, der til syvende og sidst har gjort dette muligt, er, at Kina, Japan, Rusland og USA alle har gennemgået dybtgående forandringer i løbet af de seneste årtier, som først nu, i dag, har gjort denne form for samarbejde muligt, hvor det tidligere aldrig havde været muligt. Hvad forårsagede disse ændringer? Præsidenterne Xi, Putins og Trumps, samt premierminister Abes nye politikker af? Jovist; men hvad var det, de alle havde til

fælles?

Der foreligger en spirituel faktor. Som Douglas MacArthur så viseligt udtrykte det om bord på slagskibet *Missouri* i Tokyo Bay, »det må være af ånd, hvis vi skal redde kødet«. Lyndon LaRouche refererede til dette i sit banebrydende arbejde fra 2004, *The Coming Eurasian World* (Den kommende eurasiske verden), hvor han skrev, »Det, der sker, som jeg ofte, endda på nært hold, således i løbet af mit liv har set, er, at udviklingen af en hel kulturs kollektive bevidsthed drives af gnisten fra interventionerne, gennem tvetydighedens slør, fra relativt få genier og fra de unge mennesker, der gentager geniens oplevelse af opdagelse, i deres egen selvudvikling i den tidlige ungdom«. (*»Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World«*, EIR, Dec. 17 2004)

Den »kommende eurasiske verden«, den næste, store fase i menneskets udvikling, som Lyndon LaRouche her forudsagde, er nu ved at komme inden for vores synsfelt, drevet af de geniets gnister, som han har spredt igennem mange årtier. Koreaforhandlingerne tilstår os som muligt, at det kan gøres. Det skiller sig nu klart ud, ligesom den Nye Verden gjorde det for Schillers *Columbus*. Vil vi nu virkeliggøre det?

Foto: 27. april, 2018, underskrev præsident Moon Jae-in og formand Kim Jong-un *Panmunjom-erklæringen for Fred, Fremgang og Genforening* på Koreahalvøen som et resultat af topmødet, og de annoncerede erklæringen i fællesskab. (South Korea Gov. / koreasummit.kr)

Der er gode udsigter forude;

Spræng det bort, som ligger i vejen!

Leder fra LaRouchePAC, USA, 12. marts, 2018 – Netop nu finder der udviklinger sted inden for sikkerhed og økonomi, som giver verden dramatisk gode udsigter, mens der på samme tid stadig er operationer imod menneskeheden, om det så skyldes ondskab eller fej uvidenhed. Tiden er inde til at sprænge det bort, som ligger i vejen.

Der er fortsat fremskridt mht. Nordkorea. I dag og i morgen besøger sydkoreanske topudsendinge Kina, Japan og Rusland med førstehåndsbriefinger fra deres møde i Pyongyang for 10 dage siden, og fra deres møde med præsident Trump den 8. marts, hvor han annoncerede sin aftale om at mødes med den nordkoreanske leder, Kim Jong-un. I dag mødtes præsident Xi Jinping i Beijing med Chung Eui-yong, direktør for Sydkoreas Nationale Sikkerhedsafdeling. Xi takkede for Sydkoreas og det internationale samfunds arbejde og for deres fremtidige indsats. I morgen vil Chung være i Moskva til briefinger; og i Tokyo vil Sydkoreas direktør for National Efterretning briefe premierminister Shinzo Abe.

I dag sagde den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, »Vi har nu en dyrebar chance for at atomafruste Koreahalvøen, etablere en permanent fredsorden og bygge en kurs for fælles fremgang for Syd- og Nordkorea. Hvis det lykkes os, vil der komme dramatiske forandringer i verdenshistorien, og Republikken Korea vil have spillet den ledende rolle«.

Den økonomiske sammenhæng for dette initiativ for fred i Østasien og globalt blev fremlagt i denne weekend i Beijing på de To Sessioners konvent (Folkekongressen og det Kinesiske Folks Konference for Politisk Konsultation) af handelsminister Zhong Shan i dennes arbejdsrapport og pressekonference. Han talte om den enorme indvirkning, som Bælte & Vej Initiativet

(BVI) har haft, og på hvilket 140 lande har responderet, og især om udsigterne for Afrika. Blandt de særlige punkter, som Zhong fremlagde, var, at BVI nu frembringer en ny, global infrastrukturplatform. Dette vil blive forstærket gennem Kinas Internationale Importudstilling, den første nogensinde, i Shanghai til november. Zhang talte også om, hvordan nye innovationscentre vil blive etableret under BVI, som »skinnende perler« i Silkevejens perlekæde.

I Afrika vil BVI søge overensstemmelse med den Afrikanske Union og regionale multinationale programmer og bidrage til Afrikas evne til selvforstærkende vækst. I mellemtiden bliver der koordinering blandt nationale regeringsministerier, plus private og offentlige tredjepartskilder for resurser til jobskabelse og fattigdomsreduktion. Særlige kinesiske projekter omfatter »Happy Home«, »Anti-fattigdomsprojekterne« og »Sundheds-genrejsnings-projekterne«.

Dette kommer alt sammen på et tidspunkt, hvor præsident Vladimir Putin har opfordret til diskussioner om en ny sikkerhedsarkitektur. De nye, strategiske våben, han annoncerede den 1. marts, repræsenterer spring inden for videnskab og teknologi for udvikling, såvel som drabskapacitet, som gør geopolitisk, »begrænset krig« umulig.

Det er en ny æra. Hvem kan modsætte sig forhandlinger om sikkerhed, økonomisk samarbejde og fred? Kun det mest depraverede, undermenneskelige væsen. Et eksempel er de 68 afdankede medlemmer af Obama-administrationen, der dannede deres gruppe »National Security Action« i sidste måned, for at arbejde for at afsætte Trump, verbalt angribe Kina og Rusland og forevige krig og ødelæggelse i demokratiets navn.

»Latterliggørelse« er, hvad de fortjener, anbefalede Helga Zepp-LaRouche i dag, der ligeledes opfordrede til at sprænge alle de Demokrater, som begår krigsmagervirksomhed, usandfærdighed og elementær inkompetence. »Vi befinder os ved et bemærkelsesværdigt vendepunkt«, sagde Zepp-LaRouche, »og

disse mennesker enten reagerer ikke, eller også forsøger de at dække over det«. Det samme gælder deres modparter, de neokonservative Republikanere. Diane Sare, medlem af LaRouchePAC Policy Committee, udtrykte det således, »De rørte pulversaften sammen; så drak de den selv«.

Tiden er for længst overskredet for Mueller-operationen til at stoppe, og for Trump til at blive frigjort til at gøre det job, præsidenten blev valgt til at gøre. Der er ingen sikkerhed uden økonomiske aftaler, og vi kan få dette med LaRouches Fire Love og med den transatlantiske sektor, der omsider slutter sig til den Nye Silkevej.

Foto: Mødet mellem den nordkoreanske leder og højtplacerede regeringsfolk og Sydkoreas særlige delegation fandt sted i det Koreanske Arbejderpartis hovedbygning i Pyongyang den 5. marts, 2018. Kilde: KOCIS (korea.net)

Kim Jong-un genåbner kommunikationslinje til Sydkorea

3. jan., 2018 – Pyongyang har genåbnet kommunikationskanalerne mellem Syd og Nord. Ifølge en rapport her til morgen i *Korea Herald*, ringede Nord til Syd gennem Panmunjom-våbenstilstandcentret kl. 3:30 p.m. lokal tid, i dag. Ifølge Ministeriet for Genforening varede opkaldet 20 minutter, under hvilken periode de to siders kommunikationsofficerer tjekkede for mulige fejl i den inter-koreanske forbindelse.

Nordkorea brød sin tavshed tidligere på dagen, da Ri Son-kwon, chef for Nordkoreas afdeling, der håndterer inter-koreanske

anliggender, annoncerede planen om at genoptage forbindelseslinjen kl. 3:00 p.m. (Nordkorea er 30 minutter bag efter Sydkorea). Ri sagde, at Kim hilser velkommen præsident Moon Jae-ins ordrer, som han udstedte på et regeringsmøde tirsdag, om at iværksætte forberedelser til Nordkoreas deltagelse i Vinterolympiaden og sagde, at Kim understregede, at en forbedring af de inter-koreanske relationer var op til regeringerne for de to Korea'er, en hentydning til Pyongyangs bekymringer over amerikansk involvering.

Genåbningen af telefonlinjen blev hilst velkommen i Seoul.

»En genoprettelse af kommunikationer er signifikant. Det vurderes, at [inter-koreanske kommunikationer] er ved at antage en struktur, der vil gøre kommunikation mulig på ethvert tidspunkt«, sagde Yoon Young-chan, seniorpressesekretær for præsidenten. Han sagde endvidere, »jeg mener, det signalerer en bevægelse hen imod et miljø, hvor kommunikation vil være mulig til alle tider«.

Sydkoreas udenrigsminister Kang Kyung-wha talte i telefon med den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson i dag og forklarede Seouls standpunkt mht. åbningen mod Nord.

Nikki Haley, John Boltons protege, der nu er USA's FN-ambassadør, dummede sig typisk, da hun blev spurgt om åbningen af forhandlinger mellem de to Korea'er: »Vi vil ikke tage nogen forhandlinger seriøst, hvis de ikke gør noget for at udelukke alle atomvåben i Nordkorea ... Nordkorea kan tale med hvem, de vil, men USA vil ikke anerkende det eller acceptere det, før de indvilger i at udelukke de atomvåben, de har.«

Foto: Nordkoreas leder Kim Jong-un holder sin nytårstale.

Trump i Asien: Det Nye Paradigme kan vokse frem i denne uge

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. nov., 2017 – På trods af de bedste (dvs., værste) bestræbelser fra de neokonservative Republikaneres, Obama/Hillary-demokraternes og briternes og Obamas efterretningsnetværks side, på at sabotere præsident Trumps historiske besøg i Asien, viser den diplomatiske rejse foreløbig lovende tegn på at se USA engagere sig i – og måske tilslutte sig – det nye paradigme for menneskeheden, som det defineres af Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Ikke alene anklagede den »juridiske morder« Robert Mueller en tidligere Trump-kampagnemanager (over spørgsmål, der intet har at gøre med hverken Trump eller Rusland) umiddelbart før den planlagte rejse til Asien, men nu lækker han også information om, at han er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at anklage general Michael Flynn, hvilket kunne finde sted netop, som Trump holder møde med præsident Xi Jinping, eller, når han møder Vladimir Putin på sidelinjen af APEC-mødet i Vietnam i weekendens løb. Det er sikkert, at massemedierne vil forsøge at begrave kendsgerningerne om Trumps aftaler i Asien under en spærreild af britiske 'fake news' om Russiagate.

Men, virkeligheden er i færd med at overvælde de britiske eventyr for børn. I dag er Trump i Sydkorea, hvor han har udtrykt optimisme mht., at en løsning på krisen i Nordkorea kommer i fokus, som et direkte resultat af Kina, der, sagde han, »forsøger meget hårdt at løse problemet«, såvel som også af en lignende støtte fra Rusland. Det må have fremkaldt hysteri i Mueller-lejren derhjemme.

I Kina sagde den nye, amerikanske ambassadør til Kina, Terry Branstad, til *Xinhua*, at der er enorm spænding på begge sider

af Stillehavet over Trumps besøg og en dyb følelse af, at »dette kunne blive meget historisk og betydningsfuldt«. Han sagde, at der er en plan om at »fremme økonomisk samarbejde og fremgang, både i Amerika og i Kina«.

I mellemtiden er begge de politiske partier i USA i en tilstand af opløsning – noget, som Lyndon LaRouche længe har hilst velkommen, og fremmet, som en nødvendig udvikling for at gøre det muligt for befolkningen at bryde ud af den spændetrøje, der hedder de politiske partier, og i stedet adressere sandheden direkte. Så langt tilbage som i 2004 skrev LaRouche, i artiklen, »Mod en ny Westfalsk Fredstraktat: Den kommende, eurasiske verden« (*Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World*):

»I en eksistentiel krise, såsom den nuværende, globale situation, der har disse eller lignende træk af truslen om et generelt sammenbrud af systemet, kommer faren hovedsageligt fra lederskabet, der forsømmer at bryde med de præetablerede tendenser, som former politikken; forsømmer at bryde på den måde, som præsident Franklin Roosevelt gjorde i sin valgkampagne i 1932, og med den vending i amerikansk politik, som han introducerede med start i sine allerførste timer i embedet ... Den store leder i en krisetid er en leder, hvis udvælgelse bryder de regler, de fordærvede regler, der udgør det relevante udtryk for den relevante, essentielle korrupsion.«[1]

I dag gjorde Helga Zepp-LaRouche opmærksom på ironien i krisen i det Demokratiske Parti. Her er de personer, der skriger op om »diktatur« i Rusland og Kina; som himler op om, at Xi Jinping er den nye Stalin, der nægter folket dets rettigheder, og som kun vælges af eliten. Dette ignorerer selvfølgelig det faktum, at både Putin og Xi Jinping nyder massiv støtte fra det overvældende flertal af befolkningen. Og nu ved verden (til dels takket være Donna Braziles bog, der blev udgivet i denne uge), at det åh, så demokratiske, Demokratiske Partis elite havde valgt deres præsidentkandidat, Hillary Clinton af

Wall Street, over et år før det Demokratiske Partis primærvalg og konvent, hvor »folket« angiveligt skulle vælge sin kandidat. Og de saboterede hver af hendes opponenter kampagne. Så meget for det, Lyndon LaRouche kalder »to-potte-systemet« (el. to-tosset-systemet; 'two potty system').

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Sydkorea, 7. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[1] (Se også http://www.larouchepub.com/eiw/public/2005/2005_1-9/2005-1/index.html)

Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump fælles pressekonference: Kina og Rusland er afgørende

7. nov., 2017 – Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump holdt en fælles pressekonference i Seoul i dag efter deres topmøde. Tonen var ekstremt positiv og relativt optimistisk mht. muligheden for at løse krisen over Nordkorea.

Præsident Moon indledte med udtrykkeligt at erklære, at han og Trump »aftalte at arbejde hen mod at løse spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben på en fredelig måde og bringe varig fred til Koreahalvøen«. Han bemærkede, at Trump er den første amerikanske præsident, der besøger Sydkorea i 25 år, og sagde, »Jeg finder dette særlige bånd, der er skabt mellem præsident Trump og mig selv, meget meningsfuldt, og jeg er meget

tilfreds med at være en del af det«.

Han sagde, at, »for at bevare en stærk holdning over for Nordkorea« samtidig med at foreslå dialog, vil Seoul styrke sine forsvar og aftalte, at USA ville »bruge roterende deployering af amerikanske, strategiske aktiver i og omkring Koreahalvøen«.

Som svar på et spørgsmål om Kinas rolle, sagde Moon, at, for at bringe fred til Koreahalvøen, »ønsker vi at udvide vore diplomatiske bestræbelser i denne henseende. Og det bør inkludere vore bestræbelser for Kina, såvel som [USA] og Rusland og EU. Jeg mener, vi bør diversificere bestræbelserne – de diplomatiske bestræbelser – så vi kan forfølge en mere afbalanceret fremgangsmåde«. Han sagde, at »Kina har også trofast gennemført FN's resolution om at indføre sanktioner mod Nordkorea. Så vi har øget presset og sanktionerne mod Nordkorea, og jeg mener, dette også vil bidrage til at løse atomproblemet ... Jeg mener, at samarbejde fra USA's og Kinas side er afgørende«.

Præsident Trump understregede ligeledes Kinas rolle, og også Ruslands. Han sagde: »Jeg vil blot sige, at præsident Xi – hvor vi vil være i morgen, Kina – har været meget hjælpsom. Hvor hjælpsom, finder vi snart ud af, men han har virkelig været meget, meget hjælpsom. Så Kina forsøger meget hårdt at løse problemet med Nordkorea. Vi håber, at Rusland ligeledes vil være hjælpsom. Vi håber også, at andre lande – og vi ved som kendsgerning, at andre lande allerede er begyndt. Og vi har haft en god dialog med mange andre lande, som I ved, og de hjælper virkelig meget.

Så, hvis vi får Kina, og vi får Rusland – og vi har nogle andre lande, men vi ønsker at få de fleste af dem – vi mener, at ting vil finde sted, og de kunne finde sted meget hurtigt.«

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI

2017:

Skelsættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion

på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Virksomheden af Bælt & Vej

Forum:

Lyndon LaRouche:

»En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommunique blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden

1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...

«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. [Videoen kan ses her.](#)

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående

takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste conferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

Trump renser ud i nogle

kupmagere og fremmer samarbejde for fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske høre-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i

2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplitningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for,

at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentagent erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

Paul Craig Roberts fordømmer

deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb

mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og

deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter

regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har

opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Kina og Rusland advarer Seoul og Washington om deployering af THAAD

13. jan., 2017 – I kølvandet på et møde i går i den Sjette Russisk-kinesiske konsultation om sikkerheden i Sydøstasien, advarede Rusland og Kina om, at de har til hensigt at tage »modforholdsregler« som respons til den foreslåede deployering af Terminal High Altitude Defense System (THAAD) i Sydkorea.

Disse modforholdsregler er designet til at beskytte Kinas og Ruslands interesser og den strategiske balance i området, som de anser for truet af THAAD-deployeringen. Begge nationer har, gennem deres Udenrigsministerier, opfordret USA og Sydkorea til at adressere disse sikkerhedsspørgsmål og standse den planlagte deployering. Ifølge TASS advarede Ruslands Udenrigsministerium om, at, ved at forfølge THAAD-

deployeringen, vil Washington og Seoul »forhøje spændingerne og styrke våbenkapløbet i området, såvel som også udvide militære øvelser« og »skade den regionale stabilitet og sikkerhed«. I betragtning af det »høje konfliktpotential« og den »komplekse og følsomme« situation på Halvøen, understregede Ministeriet, er det afgørende at søge »fælles bestræbelser, der har til formål at finde en meningsfuld strategi, der ville vise vejen ud af det nuværende dødvande og være med til at afgøre spørgsmålet om atomvåben og andre problemer, som Korea-halvøen konfronteres med.«

Xinhua understregede, at de to nationer insisterede på målet med at »fjerne atomvåben fra Korea-halvøen for at sikre fred og stabilitet«.

For fredens skyld må Obama opgive sin Nobelpris

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2017 – Med blot få dage tilbage af sit præsidentskab fortsætter Barack Obama med at optrappe en potentiel krigskonfrontation med Rusland, mens hans regimeskiftkriges dødbringende kaos, i Libyen, Yemen og Afghanistan, fortsat forværres.

Foruden en ny, hurtig deployering af yderligere 6.000 soldater til Ruslands grænser, med fuld jord-og-luft kampbevæbning, er Obama og hans Pentagonchefer gået i gang med at skabe en 2.000 mand stærk »dræberenhed«, der skal uddannes til at myrde nordkoreanske ledere. Obama har indledt, været med til at starte eller fortsat ni separate krige, mens han har været præsident, alle uden bemyndigelse fra, eller blot væsentlige konsultationer med, Kongressen. Han er den eneste præsident i

USA's historie, der har været i krig hver eneste dag i to konsekutive embedsperioder, som kongresmedlem Ron Paul påpegede på sin webside 9. jan. Hans dronedrab stiller George W. Bush' i skyggen, og hans erklærede politik for dronedrab fjerner grundlæggende set enhver grænse for præidenters magt til at dræbe via droner overalt i verden.

Nogle af disse handlinger, såsom Obamas massive, \$115 mia. store bevæbning af saudiarabiske styrker for at bombe og invadere Yemen, har haft et sandt folkemord til følge; nogle af disse handlinger har næret fremvæksten af flere terroristgrupper; andre truer med generel krig med Rusland og/eller Kina.

At denne krigspræsident kan prale med en Nobels Fredspris er en vederstyggelighed og en trussel mod freden, både i krigen i Syrien, og i hele verden.

Den 9. jan. krævede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, at præsident Obama tilbageleverede Nobels Fredspris, som han fik i 2009 kort tid efter, at han overtog embedet. Pentagon har netop annonceret »dræberenheden« i Korea – en afgående præsident sammen med en koreansk regering, der selv er ved at blive fjernet gennem en rigsretssag! – samt de store, nye styrker, der nu deployeres, for at »standse russisk aggression« i Europa.

Det er nødvendigt at respondere til sådanne eskalerende krigshandlinger i Obamas sidste dage i embedet, med et krav om, at han omgående skal tilbagelevere sin Nobels Fredspris; og at dette krav udbredes internationalt og fortsætter efter, at han har forladt embedet.

Hvis Obama tvinges til at opgive sin uretmæssigt tildelte Fredspris, vil hans administrations forsøg på at tvinge det tiltrædende Trump-team til at *fortsætte* disse krige og stormagtskonfrontationer blive slået ned. Hans sidste øjeblikke optrapninger er nu i færd med at skabe så meget kaos og

forvirring for hans efterfølger som overhovedet muligt.

Krigene, og truslerne om krige, kan få deres helt eget liv, med mindre de tilbagevises, og det på en synlig og stærk måde.

For fredens og udviklingens skyld må Obamas fredspris inddrages eller opgives.

Parlamentarikere fra Sydkorea til Kina for at drøfte deployering af THAAD-missiler

2. jan., 2017 – Otte parlamentarikere fra Sydkorea fra landets hovedoppositionsparti, Koreas Demokratiske Parti, inklusive Moon Jae-in, der er den førende præsident in spe, vil besøge Kina den 4. januar til et tredages besøg. Formålet med besøget er at forsøge at lette spændingerne med Beijing over den planlagte deployering af amerikanske missilforsvarssystemer i Sydkorea, sagde en af de delegerede til Sputnik i dag.

De sydkoreanske parlamentarikere forventes at afholde et møde med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under deres besøg.

»Vi vil sige til Beijing, at vore præsidentkandidater, inklusive Moon, kræver, at spørgsmålet om THAAD-missilerne skal genovervejes af den næste regering«, sagde partimedlem Song Young-gil til *South China Morning Post*. »Samt, vi vil også diskutere Kinas rolle i løsningen af de iskolde relationer mellem Sydkorea og Nordkorea.«

Formålet med THAAD (Terminal High Altitude Area Defense), som

Sydkorea i 2016 gik med til kunne deployeres på dets territorium ved slutningen af 2017, skulle angiveligt være det, at imødegå trusler fra Nordkorea. Det er nu blevet til et hovedirritationsmoment i relationerne mellem Beijing og Seoul, rapporterer Sputnik. Kina og Rusland har gentagne gange udtalt deres modstand mod deployeringen af THAAD med det argument, at missilernes virkelige formål er at modvirke de strategiske våbensystemer, der befinder sig ikke alene i Nordkorea, men også i Kinas bagland og Ruslands fjernøstlige regioner.

USA presser Sydkoreas Forsvarsministerium til at deployere THAAD, før præsident Park afsættes

11. dec., 2016 – Korea Times rapporterer i dag, at Republikken Koreas Forsvarsministerium har planer om at »skrue tempoet i vejret for proceduren« for deployering af THAAD-missiler senest til maj næste år – dvs., før der er valgt en ny administration, hvis (hvilket er sandsynligt) præsident Park Geun-hyes afsættelse ved en rigsretssag vedtages af Forfatningsdomstolen, eller hun tvinges til at træde tilbage. De har endda meddelt, at de vil give afkald på de miljøundersøgelser, som loven kræver, for at spare tid.

Det er tydeligt, at Obama er i panik over, at oppositionspartierne, der kraftigt modsætter sig deployeringen af THAAD-missilerne som værende ubrugelige over for Nordkorea, men en alvorlig provokation mod Kina og Rusland, helt kunne standse deployeringen, hvis de får magten. Meddelelsen om

hastværket for at deployere har allerede fremkaldt en modsatrettet reaktion fra oppositionspartierne, der har gjort det klart, at de vil underkaste flere omstridte projekter, som Park Geun-hye-administrationen har iværksat, herunder THAAD-missilerne, en ny undersøgelse.

Foto: Park Geun-hye har været Sydkoreas præsident siden februar, 2013.

»Atom-Ash« Carter har udvidet Obamas atomkrigstrusel i Asien dramatisk

20. okt., 2016 – Under et »2+2«-møde i Washington onsdag mellem de amerikanske og sydkoreanske forsvars- og udenrigsministre, annoncerede Obama-administrationen en betydelig optrapning i atomkrigstruslen mod Kina og Rusland i Asien, under dække af enorme over-kill-forberedelser imod Nordkorea. Ifølge Voice of America onsdag, der citerede kilder i forsvaret og diplomatiet, annoncerede de to nationer lanceringen af forhandlinger om »udvidet afskrækkelse« imod Nordkorea.

»USA overvejer en permanent deployering på sine baser i Sydkorea af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medbringe atomvåben, F-22 Stealth-kampfly, samt atomdrevne ubåde«, sagde VOA.

Mødet etablerede en gruppe på højt niveau for »Strategi for Udvidet Afskrækkelse og Konsultation«, ledsaget af »usædvanligt åbenhjertige, offentlige kommentarer fra de amerikanske hhv. forsvars- og udenrigsministre, om muligheden

af en atomkrig, der indledes af Pyongyang på den Koreanske Halvø«, sagde VOA.

Dette må fortolkes som et gennemskueligt påskud til at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten, eftersom en overvældende respons på et nordkoreansk angreb ikke ville kræve sådanne deployeringer, lige så vel som, at deployeringen af THAAD er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina og Rusland.

»Enhver anvendelse af atomvåben vil blive mødt med en overvældende og effektiv respons«, brasede det ud af forsvarsminister Ash Carter, der tilføjede, at Sydkoreas sikkerhed bliver garanteret af »det fulde spektrum af amerikanske forsvarsevner«, hvilket vil sige atomvåben.

Sydkorea var repræsenteret ved mødet af forsvarsminister Han Min-koo og udenrigsminister Yun Byung-se. Yun sagde, Pyongyang nærmer sig »slutfasen af atombevåbning«, hvilket tvinger USA og Sydkorea til at bruge »alle instrumenterne i værktøjskassen« for at forsvare sig og få nordkoreanerne til at »føle panikken krybe ind under huden«. Han sagde dernæst, at Nordkoreas atomvåben og atommissiler er lig med »en dolk mod vore struber«.

Udeladt af diskussionerne var den kendsgerning, som anerkendes af næsten alle, at Obamas Korea-politik, kendt som »strategisk tålmodighed«, totalt er mislykkedes mht. at afslutte det nordkoreanske atomvåbenprogram – hvilket rent faktisk var hensigten. Ved at lade Nordkorea udvikle atomvåben, gennem en afvisning af at forhandle med dem, har Obama nu fået sit påskud til at forberede krig med Kina.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at landet flød over med rygter, baseret på den aktuelle intense diskussionsrunde om en amerikansk militæropbygning i området, om, at Obama ønsker at »halshugge« Nordkorea inden sin embedstids udløb.

VOA bemærker, at nogle analytikere erkender, at de atomare

affyringssystemer, som deployeres til Sydkorea, ikke giver nogen mening mht. Nordkorea.

»Jeg kan ikke se, hvad man skal med B-52'ere og B-1'ere på halvøen. Det placerer dem inden for rækkevidde af de nordkoreanske kortrækkende missiler og gør dem således mere udsatte, end hvis de var forblevet på [Guam]. De kan flyve til Korea på nogle få timer«, sagde professor i internationale relationer ved Troy Universitetet, Daniel Pinkston, forfatter af »Det nordkoreanske ballistiske missilprogram«. At udstationere sådanne fly og THAAD på den Koreanske Halvø ville være årsag til, at Kina »blev ekstremt oprørt« og til, at regeringsfolk i Pyongyang og Beijing skønnede, at denne fremskudte deployering af sådanne aktiver har til hensigt at afskrække kineserne, sagde Pinkston til VOA.

Carters barske henvisning til en atomar gengældelse forventes at rejse alvorlig tvivl om atomvåben-optionen, sagde Tara O fra CSIS, en pensioneret amerikansk oberstløjtnant i Flyvevåbnet. »Nogen må træffe en beslutning om, hvad en acceptabel pris ville være, hvis vi skal udføre noget som helst ud over retorik«, sagde O til VOA.

Obamas Amerika har tabt; Kina og Rusland er ved at vinde

Leder fra LaRouchePAC, 21. oktober, 2016 – Kan det undre nogen, at Obama og briterne er synligt apoplektiske over den voksende indflydelse, som Lyndon LaRouches ideer og politikker har fået over hele planeten? Til trods for den farlige cirkusforestilling med det amerikanske præsidentvalg, har

halvdelen af Jorden – hvis ikke mere – nu bevæget sig uden for Det britiske Imperiums bane og hen imod en ny kurs, der sættes af en økonomisk politik, som styres af LaRouches ideer efter Hamiltons principper sådan, som de kortfattet gives udtryk i hans **Fire Love** fra 2014. Denne fremgangsmåde er nu under hastig udbredelse uden for BRIKS-nationerne som sådan, og kunne blive den politik, som USA selv forfølger – hvilket er Londons værste mareridt.

Tag tilfældet med Filippinerne under præsident Rodrigo Duterte, der i dag i Folkets Store Hal i Beijing for hele verden meddelte, at »Amerika har tabt« og »jeg annoncerer min separation fra dem«. Han forklarede, at Amerika har tabt både militært og økonomisk, og han sagde til sine kinesiske værter: »Jeg har skiftet over til jeres ideologiske strømningens linje, og jeg vil måske også tage til Rusland for at tale med Putin og fortælle ham, at der nu er tre af os imod verden – Kina, Filippinerne og Rusland.« Dutertes ord modsvares af talrige konkrete, økonomiske aftaler mellem de to lande, som bringer Filippinerne solidt ombord på Kinas politik for Ét bælte, én vej.

Sammenhold disse udviklinger med Obamas knusende nederlag med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven, den tvungne frigivelse af de 28 sider [af den Fælles Kongresundersøgelse af 11/9], den »overraskende« vedtagelse af Glass-Steagall i både det Republikanske og det Demokratiske Partis valgplatform – alle formet af LaRouches årtier lange lederskabsrolle, og alt i lyset af hele det transatlantiske finanssystems skrigende bankerot – og man indser, hvorfor Obama er løbet af sporet. Hans administration har drastisk optrappet sin konfrontation med Rusland, som det afspejles i vicepræsident Bidens nylige åbenlyse trussel om at lancere cyberkrig mod Rusland, såvel som også i det vanvid, der finder sted i Syrien. Og Obama bruger nu den orkestrerede koreanske krise til ikke alene at implementere THAAD-missilforsvarssystemet i Sydkorea, men også til at true Nordkorea med atomar

udslettelse samtidig med, at han forbereder deployeringen af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medføre atombomber, F-22 stealth-kampfly og atomdrevne ubåde til Sydkorea på permanent basis. Dette har kun ét formål: at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten.

Det er under kriseforhold som disse, at nationen og verden kan gribes af LaRouches idéer og principper.

Tidligere på ugen blev Lyndon LaRouche, i en artikel i *Chicago Tribune*, der omtalte □interviewer Mike McKeons død, rost som en person, »der sagde tingene, som de er«, og som demonstrerede »forud-viden mht. at spotte de politiske tendenser«. Det vigtigste eksempel, som artiklen citerede, var McKeons berømte identifikation af Lyndon LaRouches afgørende, politiske indflydelse i Illinois før sejren dér i 1986, »længe før mange andre i det politiske etablissement«. Artiklen bemærkede, at McKeons kommentar om LaRouche-bevægelsen på daværende tidspunkt var: »Disse mennesker bør tages alvorligt.«

Ja, så sandelig ...

Foto: Den filippinske præsident Duterte møder Zhao Jianhua under en reception for det diplomatiske korps under indsættelsesceremonien 30. juni, 2016. (foto: Presidential Communications Operations Office)

Modstanden mod THAAD vokser i Sydkorea

21. juli 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun-hyes kapitulation over for Obamas krigsoprustning i Asien møder voksende modstand internt i selve Sydkorea. Park godkendte det amerikanske krav om at deployere THAAD-missilsystemet (Terminal High Altitude Area Defense), med dets X-bånd-radar med en rækkevide på 2000 mil, i Sydkorea, til trods for, at hendes regering tidligere havde indrømmet, at det var ubrugeligt over for Nordkorea, men en reel trussel over for Kina og Rusland.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at demonstrationerne imod THAAD-deployeringen ikke blot er et udslag af »ikke i min baghave«, men at de er landsdækkende og fokuserer på den ekstreme fare for at gøre Sydkorea til et mål i en udvidet krig.

Xinhua rapporterede i dag om førende sydkoreanske freds fortalere og lærde, der fordømmer Parks farlige træk:

* »THAAD er et spørgsmål, der har en stor, negativ indvirkning på den Koreanske Halvø, Nordøstasien og ligeledes verdensfreden, såvel som også Sydkorea«, sagde Cheong Wook-sik, direktør for Fredsnetværket og medformand af bestyrelseskomiteen for det Civile Fredsforum, under en pressekonference med udenlandske korrespondenter i Seoul.«

* THAAD's X-bånds-radar vil blive opereret af de Amerikanske Styrker i Korea (USFK), og ikke af koreanske tropper. Der er ikke plads til, at vore tropper kan intervenere i operationen. Det er et spørgsmål om Sydkoreas suverænitet«, sagde Park Jung-eun, vicegeneralsekretær for Folkets Solidaritet for Deltagelse i Demokratiet (PSPD).

* »(Sydkoreas THAAD-deployering) var en beslutning om at opgive militær suverænitet til fordel for USA samtidig med, at

man hævdede suverænitet over for Kina og Rusland«, sagde Lee Hae-jeong, professor ved Chung-Ang Universitetet. Seouls omstødelse af sin tidligere holdning ville betyde, at man måtte skrotte Park Geun-hyes regerings storstilede diplomatiske politik og sikkerhedspolitik, inklusive det Nordøstasiatiske Samarbejdes Fredsinitiativ og det Eurasiske Initiativ, der behøver samarbejde fra Kina og Rusland, sagde professor Lee og tilføjede, at beslutningen om at deployere THAAD blæste den strategiske tillid bort, som Sydkorea har etableret med Kina og Rusland.

Foto: Flere end 2000 sydkoreanske borgere demonstrerede den 21. juli i Seoul, imod opstillingen af THAAD-missilsystemet (Xinhua).

Amerikansk hangar-krigsskib ankommer til Sydkorea

13. marts 2016 – Det atomkraftdrevne hangarskib USS John C. Stennis ankom til Busan i dag, som en del af Obamas massive magtopvisning over for Nordkorea og Kina. Stennis har kapacitet til 90 kampfly, med et mandskab på 6.500. Angrebsgruppen J.C. Stennis omfatter fire ledsagekrigsskibe – tre destroyere med guidede missiler og en krydser med guidede missiler.

Korea Times bemærker, at JCS-angrebsgruppen er hovedomdrejningspunktet i den »Store Grønne Flåde«, et initiativ, der har stået på i et års tid, og som har sat fokus på den amerikanske flådes indsats for at transformere sit energiforbrug til at forøge sine operationelle evner. Man ville kunne spare en hel masse energi ved at afslutte Obamas

krigsprovokationer.

RT's dækning af Obamas interview i *Atlantic* i denne måned fokuserede på Obamas krigsplaner mod Kina. Under en titel, der siger, at Obama »siger, at en konflikt med Kina er en mulighed«, citerer de chef-dræberen: »Hvis det [Kina] kun anskuer verden som regionale indflydelsessfærer, så ikke alene ser vi potentialet for en konflikt med Kina, men vi finder også, at vi har flere vanskeligheder med at håndtere disse andre udfordringer, der vil komme.«

Foto: USS John C. Stennis

Nancy Reagans død betegner 'Afslutningen af en bestemt æra'

7. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Det transatlantiske systems kollaps er en dødbringende situation – fra det fysiske, økonomiske sammenbrud, til den finansielle nedsmeltnings kaos, til faren for krig og den rædselsvækkende virkning af det rådne opbud af kandidater til det amerikanske valg og dettes forløb. Det, der kræves under disse irrationelle omstændigheder, er en rationel respons. Der findes løsninger. Netop en sådan rationel respons er i gang i form af det fremstød, der kommer fra Ruslands og Kinas ledere, for samarbejde om rummet, videnskab, økonomisk udvikling i Eurasien og hele verden, og om fred. I sidste uge blev det under nationale møder i Beijing fastslået, at rumforskning nu vil blive en integreret del af Kinas økonomiske innovationsprogram. I USA leder LaRouchePAC's Kesha Rogers det politiske fremstød for at genrejse netop samme anskuelse, der

oprindeligt var et varemærke for det Amerikanske System, og som NASA legemliggjorde.

I dag satte Lyndon LaRouche spørgsmålet om lederskab ind i et umiddelbart, historisk perspektiv med reference til Nancy Reagans død i søndags. Han sagde, at, hvis man tager perioden fra Ronald Reagans valg til præsidentskabet i 1980, i frem til Nancys død, så er det et tegn på, at »en ganske bestemt æra netop er afsluttet«. Reagan legemliggjorde en kvalitetsstandard for lederskab. Han var en meget dygtig person. LaRouche talte om sin forbindelse med ham, og nu om mindet om hans hustru.

I den ny æra, der nu er i gang, handler krisen ikke kun om fraværet af lederskabskvalitet, men om den udbredte fjendtlighed over for en sådan kvalitet. Folk i det transatlantiske område – Vesten – bliver mere og mere vanvittige. Men vi kan ikke desto mindre, hvis vi intervenserer med rationalitet for at levere lederskabet, komme til undsætning og have held med vores forehavende.

Fjendens deployering er intens, med fremstød imod BRIKS og mod krig. Ingen anden end selveste den britiske kronens tjener Ambrose Evans Pritchard er på scenen i Sao Paulo, hvor han udgiver en artikel fra 7. marts om, at »BRIKS-fantasien« nu er forbi, og at »BRIKS-konceptet er blevet meningsløst ...« Han hævder, at »Brasilien er den første af BRIKS-kvintetten, der bryder sammen på så mange fronter på samme tid«, og at Sydafrika, Rusland og Kina alle er plaget af problemer. Han hævder, at kun Indien stadig har »vind i sejlene« – hvilket i realiteten refererer til beskidte, angloamerikanske tricks for at forsøge at få Indien til at blive 'den sidste, stående BRIK'.

Med hensyn til den relaterede, forrykte militære oprustningsfront, så er de største militære øvelser nogen sinde – kaldet Key Resolve – nu i gang mellem USA og Sydkorea. Med et opbud af 17.000 amerikanske styrker og 300.000 stk.

sydkoreansk personel vil øvelserne vare i otte uger. Dette finder sted på et tidspunkt, hvor der er skarpe spændinger med Nordkorea, i betragtning af den kumulative virkning af årevis med geopolitik.

I [LaRouchePAC's ugentlige TV Policy Committee-udsendelse](#) i dag formandede Lyndon LaRouche, »Det er slutningen på det gamle system. Det må erstattes af et andet. Det kan gøres.«

Det er farligt. Bliv ikke bange.

Kinesisk regeringsperson: USA har planer om krig med Kina med sin oprustning i Korea

20. februar 2016 – »Beijing må fuldt ud forberede sig militært og diplomatisk til krig på den Koreanske Halvø. Vi bør tilpasse vores militære deployering langs den nordøstlige grænse og vore maritime sikkerhedsstrategier så snart som muligt«, skriver Wang Haiyun, den tidligere kinesiske militærattaché ved ambassaden i Rusland, og nuværende ekspert ved Kinas Internationale Institut for Strategisk Samfund.

Wang kritiserer skarpt Nordkorea for sin atomprøvesprængning og lancering af en rumraket og fremfører, at »For mellemstore og små lande vil ethvert forsøg på at udvikle atomvåben og strategiske bomber for at sikre den nationale sikkerhed ikke medføre andet end ulykke«.

Vi må imidlertid, siger han, »også få Seoul til at forstå, at

introduktionen af udefrakommende styrker for at øge regionale spændinger vil være destruktiv ... Sydkoreanerne må huske på, at deres land vil bære den fulde effekt af kaos på den Koreanske Halvø, hvis der udbryder krig«.

Men USA's mål, siger han, er Kina. Kina må »mønstre de relevante modforholdsregler imod de amerikanske og japanske flåder, der omgiver vore vande, og Washingtons deployering af missilforsvarssystemet i Sydkorea« og tilføjer, at »USA og dets to, asiatiske allierede er i færd med at forstærke deres militære deployering i Nordøstasien under påskud af, at de håndterer truslen fra Nordkorea«.

Rettet mod Obama skriver han: »Washingtons plan om at inddæmme Beijing ved at øge den militære deployering og skabe vanskeligheder på halvøen vil blot lemlæste dets egen militærmagt, der gradvist er blevet svagt.«

Foto: THAAD missilforsvarssystemet, som USA vil deployere til Sydkorea.